

Одлука о смјењивању Драгомира Андана са положаја замјеника начелника Управе за полицијско образовање Министарства за унутрашње послове Републике Српске

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Констатујући да је у ставу X. 4 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира сачињеној у Мадриду 16. децембра 1998. године наведено да Савјет потврђује како се челницима којима Високи представник забрани обављање јавних функција “може такође забранити да се до даљег кандидују на изборима и да обављају било коју другу изборну или именовану функцију и заузимају функцију у политичкој странци”;

Водећи рачуна о чињеници да процес имплементације мира, који се наставља под окриљем Општег оквирног споразума за мир, још увијек није завршен;

Водећи рачуна даље о чињеници да је потребно да се заврши мировни процес да би се успоставило стабилно политичко и безбједоносно окружење у Босни и Херцеговини повољно за, између осталог, темељну економску реформу и повратак избјеглица и расељених лица;

Присјећајући се да у складу са чланом II, став 8. Устава Босне и Херцеговине, сви надлежни органи власти у Босни и Херцеговини имају законску обавезу да сарађују са и обезбиједе неограничен приступ Међународном кривичном суду за бившу Југославију и даље посебно имају обавезу да поступају у складу са налозима издатим у складу са чланом 29. Статута Међународног кривичног суда;

Узимајући у обзир и све одговарајуће резолуције Савјета безбједности Уједињених нација, а посебно Резолуцију бр. 1503 од 28. августа 2003. године, Резолуцију бр. 1534 од 26. марта 2004. године и Резолуцију бр. 1722 од 21. новембра 2006. године којим је Савјет безбједности апеловао на све државе, а посебно на Србију и Црну Гору, Хрватску и Босну и Херцеговину, те Републику Српску у Босни и Херцеговини, да интензивирају сарадњу и пруже сву потребну помоћ Међународном кривичном суду за бившу Југославију, нарочито ради довођења Радована Караџића и Ратка Младића (...) пред Међународни кривични трибунал за бившу Југославију;

Констајујући да Босна и Херцеговина и даље има међународне и домаће обавезе према Међународном кривичном суду за бившу Југославију (МКСЈ) које још увијек нису испуњене у потпуности;

Констатујући даље, илустрације ради, да је Декларација са самита у Риги издата 29. новембра 2006. године у којем су шефови држава и влада учесница на састанку Сјеверноатлантског савјета поново потврдили важност коју придају вриједностима и начелима изложеним у основним документима Евроатлантског савјета за партнерство и Партнерства за мир, и нарочито очекују да Србија и Босна и Херцеговина у потпуности сарађују са МКСЈ;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном у Сарајеву 19. јуна 2007. године позвао органе у Босни и Херцеговини, посебно у Републици Српској, да испоштују своје обавезе које имају по међународном праву тако што ће у потпуности сарађивати са Међународним кривичним трибуналом у Хагу (МКСЈ), имати проактивну улогу у хапшењу свих преосталих оптуженика – укључујући Радована Караџића и Ратка Младића – без даљег одлагања, разбијати њихове мреже подршке и осигурати њихов трансфер у Хаг;

Констатујући да је као посљедица тога што је Република Српска пропустила да одговори захтјеву да помогне држави Босни и Херцеговини у испуњавању њених међународних обавеза, Високи представник је у јулу и децембру 2004. донио одлуке којима се смјењује одређен број јавних званичника у Републици Српској;

Поздрављајући чињеницу да је, од доношења наведених одлука, Република Српска путем хапшења и предаје одређених домаћих лица осумњичених за ратне злочине надлежним домаћим органима у Босни и Херцеговини и лица оптужених од стране МКСЈ за ратне злочине Хагу, показала одређен степен признавања своје улоге у омогућавању да Босна и Херцеговина испуни своје међународне обавезе;

Увјерен да је Република Српска у могућности да у том правцу

повећа интензитет свога дјеловања те да су власти Републике Српске изразиле спремност да то учине;

Жалећи што одређени број лица оптужених у складу са чланом 19. Статута Међународног кривичног суда за бившу Југославију барем до данас успијева да избјегне праведно кривично гоњење, и то избјегавање праведног кривичног гоњења не би било могуће без помоћи других појединаца и органа;

Имајући у виду да је као посљедица те помоћи извршена опструкција имплементације Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Свјестан потребе да се успостави правилна равнотежа између добробити за јавност и права појединаца;

Из разлога утврђених у даљем тексту високи представник овим доноси следећу

одлуку

**о смјењивању Драгомира Андана са положаја замјеника начелника
Управе за полицијско образовање Министарства за унутрашње
послове Републике Српске**

и забрањује му се обављање сваке службене, изборне или именоване јавне функције, као и кандидовање на изборима и обављање функције у политичкој странци, уколико или све дотле док га високи представник накнадном одлуком евентуално изричито не овласти да исте обавља. Одмах му престају сва права на накнаде односно привилегије или статус која произилазе из његовог положаја.

Ова одлука ступа на снагу одмах и неће захтијевати предузимање додатних процедуралних мјера. Драгомир Андан мора одмах да напусти своју канцеларију и од оvdје наведеног датума му се

забрањује даљи приступ у исту.

Наводе о преступима Драгомира Андана морају схватити озбиљно и морају их истражити органи у Босни и Херцеговини којима је наложено да то учине.

Драгомир Андан дужан је одмах предати свој босанскохерцеговачки пасош и све остале исправе којим се овлашћује да прелази државну границу Министарству унутрашњих послова Републике Српске док органи у Босни и Херцеговини не закључе истраге његових активности везаних за подршку лицима оптуженим за ратне злочине.

Ова Одлука се одмах објављује у Службеном гласнику Републике Српске.

РАЗЛОЗИ ЗА СМЈЕЊИВАЊЕ

Неколико лица оптужених према члану 19. Статута МКСЈ и даље су на слободи упркос гнусности злочина за које се оптужују. Ово се не би могло догодити без активне помоћи појединаца који су у могућности да користе свој положај и своје знање о полицијским методама ради спречавања њиховог хапшења.

Чињеница да су ова лица која су оптужена за ратне злочине и даље на слободи, отприлике дванаесет година након подизања оптужница против њих, извор је дубоке и сталне забринутости не само за људе у Босни и Херцеговини него и за међународну заједницу у цјелини.

На међународној заједници је обавеза да се побрине да се овакво стање које се не може толерисати ријеши покретањем директне акције против носилаца јавних функција који опструишу међународно право у Босни и Херцеговини. Због свог скандалозног понашања, односно пропуста да испуњавају одговорности своје функције, у вријеме док су били у различитим својствима повезани са јавним институцијама, ови

појединци су показали да не заслужују да им се повјери јавна одговорност.

На основу претходно изнесеног и конкретно према информацијама прикупљеним током консултација за МКСЈ-ом и другим међународним организацијама, сматра се да је неопходно да се Драгомир Андан смијени са јавне функције. Драгомир Андан обавља функцију **замјеника начелника Управе за полицијско образовање Министарства унутрашњих послова Републике Српске**. Драгомир Андан је, услед својих поступања односно пропуста у дјеловању на одговорној функцији, доприниоскривању оптужених за ратне злочине од лица правде те спречавању напора оних који су настојали да их изведу пред лице правде.

Штавише, озбиљне наводе против Драгомира Андана о пријетећем понашању и застрашивању такође су изнијели грађани и новинари који настоје унаприједити provedбу мира разоткривањем оних који су се удружили да би заштитили оптужене за ратне злочине. Уколико су истинити, такви наводи представљали би озбиљну злоупотребу овлаштења и још један примјер да Драгомир Андан врши опструкцију provedбе мира. Наводе о пријетњама и застрашивањима од стране јавних званичника, које износе новинари и грађани, морају озбиљно схватити органи власти Републике Српске.

Драгомир Андан је одговоран за допринос у пружању материјалне подршке и помагању појединцима оптуженим према претходно поменутом члану 19. Драгомир Андан, према томе, опструише процес провођења мира и мора се смијенити са јавне функције. Овакав исход намећу начела исправног управљања и транспарентности, заштите интегритета и угледа институција Босне и Херцеговине, те активна подршка владавини закона и међународним обавезама Босне и Херцеговине – који су од суштинског значаја за процес провођења.

Сарајево

2007

Мирослав Лајчак

Високи представник

10.

јули